

Messun saarna
Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa
Palmusunnuntai, 10.4.2022 (huom. tekstin oikeinkirjoitusta ei ole täydelleen tarkistettu)

Sunnuntain aihe	Kunnian Kuninkaan alennustie
Liturginen väri	Violetti
Alttarikynttilöitä	2 alttarikynttilää
Päivän Psalmi	Psalmi 118:26–29
Vanhan Testamentin teksti	Jesaja 50:4–10
Epistola teksti	Filippiläiskirje 2:5–1
Evankeliumi	Johannes 12:12–24

Virret

Alkuvirsi	57
Kiitosvirsi	ei lauleta
Päivän virsi	296
Uhrivirsi	774
Ehtoollisvirsi	748, 223
Päätösvirsi	712

Kollehtarukous

Kaikkivaltias, iankaikkinen Jumala. Sinä annoit ainoan Poikasi Jeesuksen Kristuksen syntyä ihmiseksi ja kärsiä ristinkuoleman ja siten tulla meille nöyryyden esikuvaksi. Suo armollisesti meidän kestää kaikki, mitä näet hyväksi antaa kärsittäväksemme, ja päästä Hänen kanssaan ylösnousemukseen ja elämään. Poikasi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta. Aamen.

Saarnateksti: Jesaja 50:4–10

Saarnan aihe Jeesus virvoittaa Sanallaan

Johdanto

Palmusunnuntaina Jeesus ratsastaa suuren Kuninkaan kaupunkiin, Jerusalemiin. Syntiemme sovittajan Jeesuksen maailmaan syntyminen ja kuolema ristillä oli ennustettu jo Vanhan Testamentin varhaisimmissa teksteissä ja tapahtumissa alkaen. Jumalan iankaikkinen Sana käyskenteli jo paratiisissa syntiinlankeemuksen jälkeen etsien Adamia ja Eevaa, jotka olivat paossa Jumalaa rikottuaan Jumalan käskyn. Voit ehkä ihmetellä, miten voin selittää tuon Genesiksen Sanan kohdan näin. Mutta eikö Adam ja Eevan rikkoneet juuri Sanaa Sanaa vastaan. Sen tähden Sana – Kristus – myös meni heidän jälkeensä etsien ja kutsuen heitä. Sen jälkeen Jumala puhui monesti ja monella tapaa ilmestyksissä ja Vanhan Testamentin esikuvissa, kuten silloin, kun Hän antoi Aabrahamille käskyn uhrata ainoa poikansa Moorian vuorella. Esikuvallisesti tämä puhui Kristuksesta, Jumalan Pojasta, joka uhraisi itsensä koko maailman syntien edestä. Kun temppeli rakennettiin, oli sen paikkana Moorian vuori. Siellä oli temppelin esipiha, pyhä ja kaikkein pyhin. Kaikkein pyhimässä oli liitonarkki, jonka päällä oli armoistuin. Armoistuin oli esikuva Jeesuksesta, joka verellään peittää

meidän syntimme, julistaa armon syntiselle, vaikka laki huutaa kosta. Jeesus täytti lain kaikki vaatimukset edestämme, ja meitä syyttävä kirjoitus on pyyhitty pois. Nyt nämä kaikki esikuvat olivat täyttymässä, kun Jeesus ratsasti Jerusalemiin. Alkaa Jeesuksen maanpäällisen elämän viimeinen viikko, kärsimysviikko. Jeesus tulee antamaan henkensä ristillä ja avaa tien kaikkein pyhimpään, rakkaan Taivaallisen Isän rakkauteen ja armoon. Mutta kuka tämän käsitti? Ei kukaan. Vasta Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen kaikki alkoi avautua. Mutta nyt Jumalan evankeliumin salaisuus julistetaan kaikille, myös sinulle uskolla omistettavaksi. Jumala kutsuu sinua yhteyteensä ristintielle; Pyhä Henki ilmoittaa synnin, vie Jeesuksen ristin juurelle, ja vuodattaa Jeesuksen verihaavoista lääkkeen, syntien anteeksiantamuksen ja puhdistaa syyttävästä omastatunnosta. Tätä Herramme tarjoaa meille myös Palmusunnuntain messussa.

Saarnatekstimme on Vanhan Testamentin Jesajan kirjasta. Uskonpuhdistaja Luther kirjoitti Jesajan luvun 50 esipuheessaan:

- i. Messias osoittaa, että juutalaiset itse olivat synnä hylkäämiseensä (jakeet 1–3)
- ii. Rohkaisee itseään kärsimyksissään Isänsä avulla (jakeet 4–9)
- iii. Lohduttaa kääntyviä ja uhkaa kääntymättömiä (jakeet 10–11)

1 Jumala Pojan alentaminen (Jesaja 50:4–9)

Kun Jeesus Palmusunnuntaina ratsasti Jerusalemiin, Hän saapui kaupunkiin alennetussa tilassa. Hänellä ei ollut mahtavia kuninkaallisia hevosia ratsunaan, ei komeita rattaita, vaan Hän saapui kansansa keskelle alennettuna, orjan muodon ottaneen (Filippiäiskirje 2:7), ja kuitenkin Kuninkaana. Pian Jerusalemiin tulon jälkeen Hänet vangittiin, ja Jesajan Sana täyttyi siinäkin, että **”Selkäni minä annoin lyötäväksi, poskieni parran revittäväksi, en peittänyt kasvojeni pilkalta ja syljeltä.”** (Jesaja 50:5)

Ihminen haluaisi tehdä itselleen mahtavia jumalia joko elämällä elämänsä itsekkäästi ja vain itselleen, tai hallitsemalla muita oman mielensä mukaan. Mutta aasilla ratsastajia meistä ei tule. Meistä ei tule sellaisia, jotka vapain mielin kulkisimme alennetussa tilassa, pudotettuna satoja kerroksia pois siitä asemasta, mihin koemme olevamme oikeutettuja. Me emme alennu rakkaudella lähestymään runnettuja syntisiä uhrataksemme itsemme heidän edestään. Sen takia Lunastajamme Jeesus teki sen; Hän alensi itsensä, otti pilkan, syljen ja ihmisten halveksunnan päälleen, uhrasi itsensä ristillä, että Hän saisi olla synnin runtelemien ihmisten paras Auttaja ja sinulla tänään olisi sovitettu Jumala.

Kristus joutuu yhä kulkemaan alennuksen tietä keskellämme. Jeesus myös varoittaa meitä luvun viimeisessä jakeessa: **”Mutta katso, te kaikki, jotka palon sytytätte, te palavilla nuolilla varustetut, suistukaa oman tulenne liekkeihin, niihin nuoliin, jotka olette sytyttäneet.”** (Jesaja 50:11) Tämä on Jeesuksen varoitus myös kristitylle, ettemme tietien tahtoen jatkaisi synnin tiellä, ettemme antautuisi tämän maailman himoihin. Sanoohan apostoli Paavalikin: **”Mutta minä pelkään, että niin kuin käärme kavaluudellaan petti Eevan, niin teidän mielenne ehkä turmeltuu pois vilpittömyydestä (= suorudesta, yksivakaisuudesta) ja puhtaudesta, joka teissä on Kristusta kohtaan.”** (2. Korinttolaiskirje 11:3) Raamatussa puhuu paljon vilpittömyydestä uskosta ja ehyestä sydäimestä. Tämä ”palon sytyttäminen” ja ”palavien nuolten ampuminen” tarkoittaa jaetulla sydämellä elämistä, kahdella tiellä kulkemista. Moni leikkii synnin kanssa ja antautuu sen palvelukseen ylimielisyydellä, vaikka tietää rikkovansa Jumalaa ja lähimmäistä kohtaan. Sen tähden apostoli sanoo pelkäämättömästi seurakunnalle: **”Ettekö tiedä, etteivät väärät saa periä Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö. Eivät huorintekijät, ei epäjumalanpalvelijat, ei avionrikkojat, ei hekumoitsijat eivätkä miehimykset (mies miehen kanssa makaava) saa periä Jumalan valtakuntaa.”** (1. Korinttolaiskirje 6:9)

On merkillistä, että pelastuksemme Päämiehen Jeesuksen piti kulkea meidän pelastuksemme tähden juuri tuo outo tie, joka päättyi moninkertaisesti ”ristiinnaulitse” huutoihin ja täydelliseen hylkäämiseen. Meissä asuvassa perisyntien turmeluksessa on jotain niin äärettömän syvää Jumalasta

luopumista, niin syvälle epäuskoon vajoamista. Kunnian Kuningas Jeesus otti orjan muodon ja laskeutui lokaamme koska, me olimme voimattomat tekemään mitään pelastuksemme eteen. Jeesuksen piti Jesajan sanojen mukaan huutaa: **”Herra, Herra auttaa Minua; sen tähden ei minuun pilkka koskenut, sen tähden tein kasvoni koviksi kuin piikivi.”** (Jesaja 50:7) Sanoohan Luukas: **”Ja kun Hän oli suuressa tuskassa, rukoili Hän yhä hartaammin. Ja Hänen hikensä oli niin kuin veripisarot, jotka putosivat maahan.”** (Luukas 22:44) Näin suuri oli syntiemme taakka Jeesuksen päällä.

Ystävä, sinun Lunastajasi Jeesus on tullut etsimään kadonnutta, on tullut etsimään sinua juuri niin alhaalta ja syvältä, kuin minne lankeemuksesi onkaan sinua kuljettanut, ja vieläkin syvemmältä. Jeesus todella alensi itsensä, ettei yksikään joutuisi iankaikkiseen rangaistukseen, helvetin tuleen, vaan tulisi löydettyksi kadonneena lampaana Jumalan perheväkeen, ja kerran iankaikkiseen autuuteen Taivaassa. Sillä Taivas on sinunkin kuolemattoman sielusi päämäärä, ja jos ei vielä ole, kehotan sinua vastaanottamaan Jumalan armon Kristuksessa pelastuaksesi tulevasta vihasta ihanaan Jumalan Taivaaseen.

2 Jeesuksen Sana virvoittaa (Jesaja 50:4)

Jesaja todistaa, että Isä Jumala on antanut Pojalleen sellaisen Sanan, puheen, joka virvoittaa väsyneitä. **”Herra, Herra on Minulle antanut opetuslasten kielen, niin että Minä taidan Sanalla virvoittaa väsyneitä.”** (Jesaja 50:4) Huomaa tässä, että Herramme Jeesus on siis tullut etsimään väsyneitä, murheellisia, raadollisia ja ahdistettuja syntisiä. Se on Hänen virkansa, että Hän saisi lohduttaa ihmiseksi syntyneitä, kärsimisiä, kuolemallaan ja ylösnousemuksellaan kaikkia runneltuja ja ahdistettuja, kiusauksissa olevia. Sana ”väsynyt” tarkoittaa heprean kielessä uupunutta, nääntynyttä. Sana ”virvoittaa” tarkoittaa ”ylläpitää”, ”auttaa” ja ”puhua oikealla ajalla”. Tiedä sinäkin, ystävä, että Jeesuksen sydän väräjäi halusta tulla sinun avuksesi oikealla ajalla, sinun, joka olet uupunut ja nääntynyt synnin, maailman ja perkeleen kiusauksissa. Huomaa, että Jeesus ei tullut väkeviä ja voimallisia varten, vaan nälkäisiä, runneltuja ja nääntyneitä varten, niin kuin evankelista Luukas sanoo: **”Nälkäiset Hän täyttänyt hyvyyksillä, ja rikkaat Hän on lähettänyt tyhjinä pois.”** (Luukas 1:53) Keitä siis ovat nuo nälkäiset ja rikkaat? Nälkäisiä ovat ne, jotka ovat saaneet armon käsittää synnalaisuutensa Elävän Jumalan edessä, ovat voimattomia omassa sydämässään asuvaa syntiä ja pahuutta vastaan, ovat nääntyneitä ja lukuisia tappioita kärsineitä ristin tiellä kohti taivasta ja halajavat saada turvautua yksin Jumalan armoon Kristuksessa.

Tekstimme antaa meille vielä toisenkin yksinkertaisen ja käytännöllisen lohdutuksen Jumalan armosta. Kristus puhuu tässä profeetan kautta ja sanoo: **”Minä taidan Sanalla virvoittaa väsyneitä.”** (Jesaja 50:4) Ystävä, huomaa tuo pieni mutta elämää antava ja hengellisesti kuolleita eläväksi tekevät ”Sana.” Jeesus tekee työtään Sanansa, pyhän Raamatun Sana kautta, armon lupaustensa kautta, sillä sanoohan Hän Jeremiaan kautta: **”Minä kasvatan umpeen ja lääkitsen sen haavat, ja Minä parannan heidät ja avaan heille rauhan ja totuuden runsauden.”** (Jeremia 33:6) Jeesuksen Sana tunkee lävitse kuoleman ja helvetin hätääntyneen ihmisen sydämeen; Sana sen tekee, täynnä armoa ja uudistavaa voimaa sille, joka on voimaton, täynnä haavoja ja murheita. Jeesuksesi sanoo: **”Ole turvallisella mielellä, nouse; Hän kutsuu sinua.”** (Markus 10:49) Aamen.

Harri Lammi, pastori, VDM

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa